

10/354

	TBMM İYİ PARTİ GRUP BAŞKANLIĞI
TARİH:	22.10.2018
SAYI :	10-014

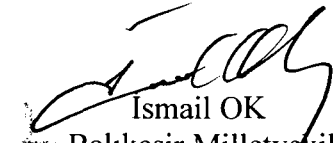

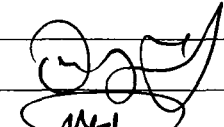
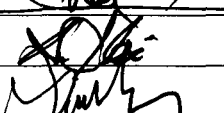
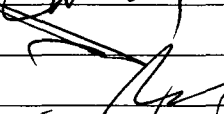
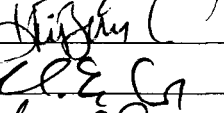
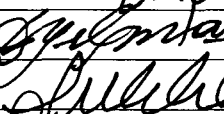
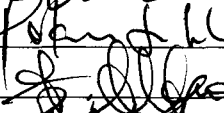
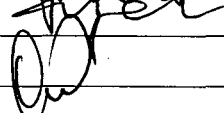
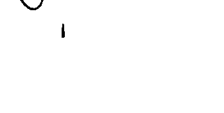
İsmail OK
Balıkesir Milletvekili
TBMM Divan Katip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Mevsimlik Tarım İşçilerinin sorunlarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.

22..10..2018

İsmail OK
Balıkesir Milletvekili
TBMM Divan Katip Üyesi

2 Yasin ÖZTÜRK	Denizli	
2 Hüseyin ÖRS	Trabzon	
4 Ahmet ÇELİK	İSTANBUL	
1 İsmail KONUK	ADANA	
6 Tuba Vural Gök	ANTALYA	
Arslan Korkmaz	İstanbul	
UMİT BEKAR	İSTANBUL	
Mehmet Ergün	İzmir	
Aylin Cesur	İsparta	
11 Hasan Subaşı	Antalya	
12 Naci Çiğirli	Erzurum	
Ömer Köpür	Edirne	
Ümit Dikbayır	Sakarya	
Barış Yılmaz	Ankara	
13 Berrin YASAR	Giresun	
24 Hakan Şişir	MERSİN	
Ayhan Altıntaş	Ankara	
Fahrettin Yalçın	Konya	
Orhan Çakırlar	Edirne	

GENEL GEREKÇE

Türkiye’de tarımda mevsimlik çalışmanın tarihsel kökeni 1950’li yıllara dayanmaktadır. 1950’li yıllar Türkiye’de sanayinin hızla gelişmeye başladığı ve tarımda makineleşmenin ortaya çıktığı yıllardır. Kırsal kesimdeki hızlı nüfus artışıyla beraber tarım alanlarının yetersiz gelmesi, iş imkânlarının kısıtlı olması ve gelişen ulaşım ağının da kolaylaştırmasıyla insanlar aileleri ile birlikte sürekli ya da mevsimlik olarak göç etmeye başlamışlardır.

Mevsimlik göç, kırsal kesimde yaşayan insanların büyük şehirlere, tarımın yoğun olarak yapıldığı ya da turizmin geliştiği yerlere bir süreliğine çalışmak üzere göç etmeleri ile gerçekleşmektedir. Tarımsal kökenli mevsimlik göçte ise Doğu, Güneydoğu ve Orta Anadolu bölgelerinde yaşayan insanların çoğunlukla aileleri ile birlikte, yılda ortalama 3-4 aylığına, pamuk, fındık, tütün, çay, üzüm, havuç ve şekerpancarı tarımının yoğun olarak yapıldığı Çukurova, Karadeniz, Ege, Marmara ve İç Anadolu Bölgelerine; ekim, dikim, çapa, sulama ve hasat dönemlerinde göç ettikleri görülmektedir.

Türkiye’nin kalkınmasında ve nüfusunun önemli bir bölümünün geçiminin sağlanmasında etkili olarak tarım sektörü, istihdam edilen işgücünün yaklaşık %23’ünü oluşturmakta olup (TÜİK, Mart 2013), bunun da yarısının mevsimlik tarım işçilerinden oluştuğu tahmin edilmektedir. Sayıları azımsanmayacak ölçüde fazla olan mevsimlik tarım işçilerinin yaşam ve çalışma koşulları insan onuruna yakışır düzeyde olmamasının yanı sıra, yeterli yasal korumadan da uzaktır.

Mevsimlik tarım işçileri ulaşım, beslenme, barınma, eğitim ve sağlık alanlarında yaşadıkları sorunların yanı sıra, haftanın yedi günü, günde on iki saate varan uzun çalışma süreleri, iş kazaları ve meslek hastalıklarına açık, ağır çalışma koşulları ve düşük ücretlerle yeterli yasal korumadan yoksun durumdadırlar. Mevsimlik tarım işçilerinin yaşam ve çalışma koşullarının düzenlenmesi ve bu yasal boşluğun doldurulması amacıyla Başbakanlık 24 Mart 2010 tarihinde mevsimlik gezici tarım işçilerinin çalışma ve sosyal hayatlarının iyileştirilmesi hakkında bir genelge yayımlamıştır. Ancak genelgede on dokuz madde olarak sıralanan yapılması gereken faaliyetlerin, uygulamada çoğunlukla yerine getirilmediği gözlenmektedir.

Bu nedenle Anayasanın 98’inci ve TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca mevsimlik tarım işçilerinin sorunlarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.